

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 18—24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ 12' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 15: 21-28 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή— 2Τιμ. 3: 10-15 Έυαγγέλιο— Λουκ. 18: 10-14

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Αγίου Παισίου του Αγιορείτου

Πρώτα πιστεύουμε στον Θεό και ύστερα αγαπάμε τον Θεό και την εικόνα του, τον άνθρωπο. Η πίστη αυξάνει με την προσευχή. « Πρόσθες ημίν πίστιν ».

Όπως έχω καταλάβει, όλο το κακό προέρχεται από την απιστία. Όταν ο άνθρωπος δεν πιστεύει στον Θεό, θέλει να γλεντήσει την ζωή του. Γι' αυτό και επιδίδεται σε κάθε είδους αμαρτία.

Ο άνθρωπος πρέπει να συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής, ότι αυτή η ζωή είναι να ετοιμαστούμε για την άλλη. Από κει και πέρα, όπως ένας που ταξιδεύει να πάει κάπου χρειάζεται έναν οδηγό, έτσι και για το ουράνιο ταξίδι, πρέπει να βρει έναν οδηγό (Πνευματικό). Μετά να τον βάλει σε ένα πρόγραμμα, λίγη μελέτη, λίγη προσευχή, να αποφεύγει τις αφορμές της αμαρτίας και το κοσμικό φρόνημα που είναι το χειρότερο απ' όλα. Οπότε έτσι η καρδιά του θα είναι στον Χριστό.

Πρέπει να αγωνιστούμε με φιλότιμο να σωθούμε, για να μη λυπήσουμε τον Χριστό. «Παιδί μου εγώ έκανα τόσα για να σε σώσω. Έχυσα το αίμα μου και υπέμεινα τόσα πάθη, εσύ τι έκανες για να σωθείς»;

Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να βρει και να αγιάσει την κλίση του. Ο προκομμένος άνθρωπος, όπου και να βρεθεί, είτε στο γάμο, είτε στο μοναχισμό, θα είναι επιτυχημένος.

Να προτιμούμε τις θλίψεις και να τις δεχόμαστε καλύτερα από τις χαρές. Το πικρό φάρμακο πολλές φορές είναι καλύτερο από το γλυκό, διότι θεραπεύει. Η πραγματική χαρά γεννιέται από τον πόνο.

Εκείνο που εμποδίζει τον άνθρωπο στην προκοπή του στα πνευματικά είναι ότι δεν δουλεύει το μυαλό του σε ότι τον ωφελεί αλλά σε άλλα πράγματα.

Πρέπει να μπει μέσα μας ο πόνος για την σύγχρονη κατάσταση για να μπορέσουμε να κάνουμε καρδιακή προσευχή.

Σήμερα ήρθε η εποχή να διαχωρισθούν τα πρόβατα από τα ερίφια, οι πιστοί από τους άπιστους. Αργότερα θα έρθει καιρός που θα δώσουμε εξετάσεις, θα υποστούμε και διωγμούς για την πίστη μας, και τότε θα φανεί το μπακίρι από το χρυσό.

Όταν κάποιος στενοχωρείται γιατί υποφέρει για τους άλλους, πονά τους άλλους, κάνει τα δικά τους προβλήματα δικά του, τότε αυτός έχει μισθό μάρτυρος. Οι άνθρωποι που θυσιάζουν τα πάντα πόσο χαριτωμένοι είναι! Ούτε προβλήματα έχουν και λάμπει το πρόσωπό τους γιατί έχουν θεϊκή χαρά συνέχεια.

Όλη η βάση της πνευματικής ζωής στον άνθρωπο, είναι να σκέπτεται τον άλλο και τον εαυτό του να τον βάζει τελευταίο, να μην τον υπολογίζει. Όταν έρθουμε στην θέση του άλλου και τον καταλάβουμε, τότε συγγενεύουμε με τον Χριστό.

Η χάρις του Θεού είναι ακριβό πράγμα. Για να έρθει να κατοικήσει μέσα στον άνθρωπο, πρέπει να βρει τον άνθρωπο να συμφωνεί κατά Πνεύμα με τον Θεό και ο άνθρωπος να εξασκήσει (εξαντλήσει) όλο το ανθρωπινό. Ενώ εμείς θέλουμε να έλθει η θεία χάρις για να μας απαλλάξει από τις αδυναμίες, χωρίς αγώνα. Για να κατοικήσει στον άνθρωπο το Άγιο Πνεύμα χρειάζεται πολύ αυταπάρνηση, πολύ φιλότιμο, ταπείνωση, αρχοντιά και θυσία. Η πνευματική ζωή δεν είναι απόλαυση. Ο Χριστός έχει τοποθετήσει την πρίζα, αλλά τα δικά μας καλώδια είναι σκουριασμένα και δεν δέχονται την θεία χάρη. Να ξεσκουριάσουμε λοιπόν τα καλώδια μας, να αγωνισθούμε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, να αποκτήσουμε τις αρετές και έτσι θα μας επισκεφθεί η χάρις του Θεού. Αυτώ η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας. Αμήν.

Κυριακή ΙΖ΄ Ματθαίου (Χαναναίας) Ματθ. 15, 21 – 28

«...τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.» Ματθ. 15, 27

Μιά τολμηρή γυναίκα ξεπροβάλλει σήμερα στο πρόσκήνιο τῆς ἡμέρας. Μία γυναίκα πονεμένη καὶ εὐλογημένη. Μία μάνα ξένη στήν καταγωγή ἀλλὰ οἰκεία στήν πίστη. Μία Χαναναία πού πιστεύει πῶς ὁ Ἑβραῖος Ἰησοῦς εἶναι ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου. Σπάζει ὅλα τὰ σύνορα, γιὰ νά τρέξει κοντά στο Χριστό. Ἀψηφᾷ τούς κανόνες τοῦ ἐθνικισμοῦ, τίς ἀντιλήψεις μιᾶς ἀνδροκρατούμενης κοινωνίας, τή στοιχειώδη ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καὶ πέφτει στά πόδια τοῦ Κυρίου ζητώντας λίγα ψίχουλα ἀπὸ τό τραπέζι τῆς θεϊκῆς ἀγάπης. Γυρεύει λίγα ψίχουλα ἀγάπης ὄχι γιὰ τόν ἑαυτό της ἀλλὰ γιὰ τό κοριτσάκι της. Ἐκλιπαρεῖ ὄχι νά χορτάσει, ἀλλὰ μόνο νά δοκιμάσει τή φιλανθρωπία τοῦ Θεανθρώπου. Στή φαινομενικά σκληρή παιδαγωγία τοῦ Χριστοῦ ἀπαντᾷ μέ τόν αὐτοεξευτελισμό της. Ἡ ἀγάπη τήν κάνει ταπεινή καὶ εὐστροφή, ἐπίμονη καὶ ἀποτελεσματική.

Πολλές φορές βρισκόμαστε στήν κατάσταση αὐτῆς τῆς πονεμένης μάνας, τῆς Χαναναίας. Τά προβλήματα καί οἱ δυσκολίες τῆς ζωῆς κάνουν τήν καρδιά μας συντρίμια. Ἀγωνιοῦμε γιὰ τά παιδιά μας, γιὰ ἄλλα πρόσωπα ἢ γιὰ τόν ἑαυτό μας. Τρέχουμε ξωπίσω ἀπὸ το Χριστό φωνάζοντας μυστικά τόν πόνο καὶ τό αἴτημά μας. Περιμένουμε νά ἀνταποκριθεῖ. Νά μᾶς ἀκούσει. Νά κάνει ὑπακοή σ' αὐτό πού θέλουμε.

Ἐκεῖνος, ὅμως, πολλές φορές ἀπαντᾷ στήν ἰκεσία μας μέ τή σιωπή Του. Ἄλλοτε στά ἤδη ὑπάρχοντα προβλήματα πού ἔχουμε μᾶς ἐπιφορτίζει καί μέ ἄλλα μεγαλύτερα. Μᾶς ἀντιμετωπίζει σάν ξένους κι ἄς εἴμαστε τά παιδιά Του, κι ἄς εἴμαστε βαπτισμένοι στό δικό Του ὄνομα καί ἐνταγμένοι στή δική Του οἰκογένεια, τήν Ἁγία Ἐκκλησία. Ἀναλογιζόμαστε τότε ἢ καί σκανδαλιζόμαστε μέ τό ἐρώτημα γιατί τό κάνει αὐτό. Γιατί, ἐνῶ εἶναι τόσο ποθητός, παρουσιάζεται τόσο ἄγνωστος; Γιατί, ἐνῶ εἶναι τόσο φανερός καί ἀληθινός, κρύβει τόν ἑαυτό Του μέ τό μυστήριο τῆς σιωπῆς;

Αὐτές εἶναι οἱ στιγμές πού ἀξίζει νά μιμηθοῦμε τήν εὐλογημένη Χαναναία. Νά ἀντιγράψουμε τό ἦθος της. Νά ἐφαρμόσουμε κι ἐμεῖς τή δική της μέθοδο στήν προσέγγισή μας πρὸς τό Χριστό. Ἡ Χαναναία ἔδειξε ταπείνωση καὶ ἐπίμονή. Ἡ ἀληθινή ταπείνωση καὶ ἡ ἄκαμπτη ἐπίμονή θά λυγίσουν τό θεϊκό βλέμμα στίς πληγές μας καί θά εἰσπράξουμε τό βάλαμο τῆς παρηγορίας στά προβλήματά μας.

Κατ' ἀρχήν ἄς ἔχουμε τήν ταπείνωση νά μή θεωροῦμε τούς ἑαυτούς μας πολύ οἰκείου τοῦ Θεοῦ, ὅταν καθημερινά ἀποξενωνόμαστε ἀπὸ Ἐκεῖνον μέ τίς ἀμέτρητες ἁμαρτίες μας. Μήν Τόν θεωροῦμε δικό μας, ὅταν ἐμεῖς Τόν ξεχνᾶμε συνεχῶς. Ἐπίσης ἄς ἔχουμε τήν ταπείνωση νά μήν καταθέτουμε ἑτοιμες λύσεις στό Θεό, ἀλλὰ μόνο νά παρουσιάζουμε τό πρόβλημα. Ἡ Χαναναία εἶπε ἀπλῶς τό «ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται», δέν εἶπε στό Χριστό τί νά κάνει. Τοῦ παρουσίασε μόνο τό πρόβλημα. Τή λύση τήν ἄφησε σ' Ἐκεῖνον. Ἔτσι κι ἐμεῖς, ἄς λέμε αὐτό πού μᾶς ἀπασχολεῖ, ὄχι αὐτό πού θέλουμε ἢ θεωροῦμε σωστό. Ἡ Χαναναία αὐτοεξευτελίστηκε γιὰ τήν ἀγάπη, ἐμεῖς ἄς μή συντηροῦμε τήν ὑποτιθέμενη ἀξιοπρέπειά μας, ὅταν μιλάμε στό Θεό.

Ἐπειτα ἡ ἐπίμονή εἶναι τό σημαντικό ἐργαλεῖο μέ τό ὁποῖο θά σπάσουμε τίς ἀποστάσεις πού μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τό Σωτήρα μας. Ἡ ἐπίμονή τῆς Χαναναίας ὑπερέκρασε ὅλα τὰ ἐμπόδια, φυσικά καί φυτευτά, πού τήν ἀπομάκρυναν ἀπὸ τόν Ἰησοῦ. Στή δική μας πορεία πρὸς τόν Κύριο θά χρειαστεῖ ἐπίμονή ἄνευ ὁρίων καί μέτρων, γιὰ νά γκρεμίσουμε τά ἐμπόδια πού μᾶς χωρίζουν ἀπ' Αὐτόν. Χρειάζεται ἐπίμονή στήν ἀναζήτησή Του, ἐπίμονή στήν προσευχή, ἐπίμονή στό νά μείνουμε κοντά Του. Ἐφόσον βάλαμε στόχο τό Χριστό, δέν μπορούμε νά ἀλλάξουμε στόχο. Ἐάν λάβουμε, νά προσευχόμαστε σά νά μή λάβαμε καί, ἐάν δέν λάβουμε, νά Τόν ἀγαπᾶμε σά νά λάβαμε. Μόνον τότε θά μαγνητίσουμε τό ἐνδιαφέρον Του καί θά κινήσουμε τήν προσοχή Του πρὸς τό συμφέρον τῶν αἰτημάτων μας.

Ὁ Κύριος βρίσκεται ἀνάμεσά μας καί μᾶς περιμένει. Στίς ἀμέτρητες στεναχώριες πού πνίγουν τήν ψυχὴ μας ἔχει τή λύση. Ἄς τρέξουμε κοντά Του μέ ταπείνωση καὶ ἐπίμονή, γιὰ νά λάβουμε τίς εὐλογίες Του, ὅπως Ἐκεῖνος πάντοτε τό θέλει καί ὅπως ἐμεῖς πάντοτε τό ἀξίζουμε. Ἀμήν.

- Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος

Ἄν κάποιος μας ρωτοῦσε γιατί πάμε στην ἐκκλησία τι θα του ἀπαντούσαμε; Ἀλήθεια γιατί πάμε στην ἐκκλησία; Ποίος εἶναι ὁ σκοπός μας; Ποιο εἶναι τὸ κίνητρό μας; Εὐχόμαστε μια απ' τις ἀπαντήσεις νά εἶναι κι αὐτή.

«Πηγαίνω στην ἐκκλησία γιὰ νά λατρεύσω τὸ Θεό».

Γιατί λατρεύουμε τὸ Θεό; Οἱ λόγοι εἶναι πολλοί, ἀλλὰ ὁ κυριότερος εἶναι γιατί μας ἀγαπά ὁ Θεός καὶ τὸν ἀγαπούμε κι ἐμεῖς.

Αγίου Παισίου τοῦ Ἀγιορείτου